

Het kasteel van Belœil

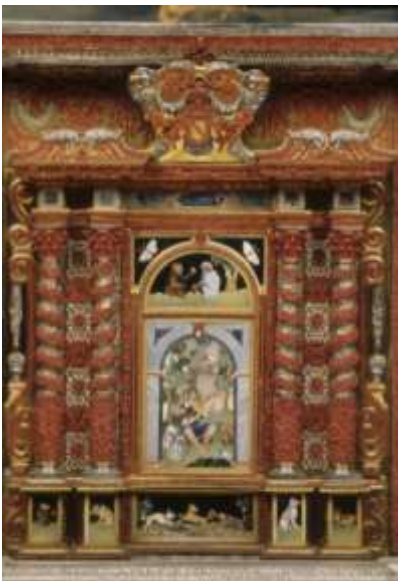
Het kasteel

Het kasteel

De bibliotheek

Altaarstuk (detail) met marmer, ivoor en koraal, door prins Claude-Lamoral I de Ligne meegebracht uit Sicilië, waar hij onderkoning was.

Tekst en foto's
CHRISTINE BUYLE

Het beroemde Kasteel van Belœil is sinds de veertiende eeuw bewoond door de

familie de Ligne. De 68-jarige prins Antoine de Ligne, die mij te woord stond, leeft in de linkerzijvleugel; zijn oudste zoon heeft zijn intrek genomen in het kasteel. In de overige gebouwen wonen andere familieleden.

Op tafel ligt de stamboom van het Huis de Ligne. Prins Antoine vertelt dat Ligne een dorp is op vijftien kilometer van Belœil. "Mijn voorouders woonden er. Hun adellijke titels hebben ze geleidelijk verworven. In de elfde eeuw werd het domein van Ligne uitgeroepen tot baronie, vier eeuwen later tot graafschap en sinds de zeventiende eeuw is het een prinsdom."

Van het oorspronkelijke kasteel van Belœil is niets meer te bespeuren. De oudste gebouwen - de zijvleugels en de paviljoenen aan de ingang - stammen uit de zeventiende eeuw. In 1900 brandde het kasteel af. Twee jaar later werd een nieuw gebouw opgericht op de oorspronkelijke grondvesten. De meubels en kunstschaten konden gelukkig uit de vlammen worden gered.

CHARMANT

Via de binnenkoer bereiken we de vestibule. De marmeren bustes van Charles-Joseph de Ligne en keizerin Catharina van Rusland geven een voorsmaakje van een beroemde bladzijde uit de familiegeschiedenis. Via een

brede eretrap met fraaie, smeedijzeren balustrades, komen we terecht op de overloop. Eerst zijn er de kamers, gewijd aan veldmaarschalk-prins Charles-Joseph (1735-1814). Hij is de beroemdste telg uit het Huis de Ligne. "Dat heeft hij te danken aan zijn memoires", verduidelijkt prins Antoine. "Hij schreef alles op wat hij meemaakte. Zijn leven was trouwens heel boeiend. Hij was bevriend met de grootste schrijvers, filosofen en vorsten uit zijn tijd." Charles-Joseph was de beste maatjes met de Oostenrijkse keizer, met Catharina II van Rusland en Frederik de Grote. De prins was kind aan huis bij koningin Marie-Antoinette en speelde zelfs samen met haar toneel in Versailles. Prins Antoine de Ligne: "Charles-Joseph was bijzonder populair. Hij kon boeiend vertellen, maakte rake opmerkingen, had een scherpe pen en viel in de smaak bij de dames. De 'charmante prins', zoals zijn tijdgenoten hem noemden, was zelfs bevriend met Casanova."

Prins Antoine vertelt ook over voorouders, die hun belevenissen niet opschreven. "Tijdens de Tweede Wereldoorlog vingen mijn ouders zwakke kinderen uit de streek op. Er waren ook Joodse kleintjes bij. Mijn vader liet in de tuin bomen omhakken om er bedden van te maken. Uit de stoffen

muurbekleding die we van de wanden haalden, naaiden mijn zussen kinderkledij. Het park werd één grote moestuin om iedereen te kunnen voeden."

De wandeling door het kasteel voert verder langs oude wandtapijten, elegante meubels en portretten van beroemdheden. Voltaire, Molière, Napoleon, Leopold I, Keizer Frans-Jozef van Oostenrijk en diens vrouw Sissi zijn allemaal van de partij. Er staat zelfs een fraai hemelbed van Marie-Antoinette. Prins Antoine de Ligne : "De familie van mijn moeder kocht het bed na de Franse Revolutie, nadat de Franse koningin Marie-Antoinette onthoofd was."

Een blikvanger in het kasteel is de eeuwenoude bibliotheek met maar liefst 20.000 volumes. Er zijn zeldzame boeken en manuscripten bij. "Sommige boeken heeft de familie al sinds eeuwen in haar bezit. De kinderen zijn ermee opgegroeid. In de kantlijn hebben ze soms opmerkingen gekrabbeld, die niet altijd even beleefd zijn", lacht prins Antoine.

De kapel is ondergebracht in één van de bijgebouwen. Naast fraaie kunstwerken is er een mooie collectie koraal, die prins Claude-Lamoral I verzamelde, toen hij onderkoning van Sicilië was. De zijaltaren zijn samengesteld uit koraal en zilver en versierd met prachtig marmarmozaïek.

DROMEDARIS

Het park van Belœil is ook de moeite waard. De tuin achter het kasteel is geïnspireerd op de zeventiende-eeuwse, symmetrische Franse tuinen. Een uitgestrekt watervlak deelt de tuin middendoor, net als in Versailles.

Veldmaarschalk-prins Charles-Joseph voegde er een Engelse tuin aan toe. Hij deed inspiratie op aan het hof van Marie-Antoinette, waar filosoof Jean-Jacques Rousseau de ongerepte natuur verheerlijkte. In zijn tuin liet de excentrieke prins een stoeltjeslift *avant-la-lettre* aanbrengen. "Het was een stoel, bevestigd aan een touw", weet de huidige prins. "Als er ongewenste gasten waren, liet Charles-Joseph zich door het raam naar beneden trekken, zodat hij terecht kwam op een afgezonderd eilandje." Bij feesten ten huize van de vindingrijke veldmaarschalk kon je in het park een dromedarisritje maken. Nu gaat het er minder exotisch aan toe : de bezoekers laten zich rondrijden in een treintje.

RONDON BELŒIL : HET LAND VAN ATH

⇒ Ath, het 'Parijs aan de Dender', zoals Lodewijk XIV de stad noemde, is zeker een halte waard.

De Burbant-toren is een vierkante donjon uit 1166, versterkt met een ringmuur. (U kunt de toren in juli en augustus iedere zondag de toren bezoeken.)

Het museum aan de rue de Bouchain 16 is gewijd aan de geschiedenis, archeologie en volkskunde van de streek. (Enkel open op zondagnamiddag, van april tot en met oktober.)

Rond de zestiende-eeuwse Sint-Maartenskerk staan huizen uit de zeventiende en achttiende eeuw. Aat heeft ook een fraai stadhuis, een mooie Sint-Juliaankerk en overblijfselen van de zeventiende-eeuwse versterkingen.

Op 22 augustus gaat er om 10 en 15 uur een grote folkloristische stoet uit met reuzen, praalwagens en kleurrijke groepen.

⇒ In Attre staat er een sierlijk rococokasteel met Franse tuinen.

⇒ Aubéchies heeft een originele 'Archéosite', met reconstructies van woningen uit de prehistorische en Gallo-Romeinse tijd en demonstraties van voorhistorische technieken en werktuigen.

☞ In Huizingen is er een museum van het plattelandsleven.

☞ Moulbaix heeft een houten windmolen uit 1747. Molenaar Dhaenens maakt nog steeds gebruik van deze Markiezinmolen.

☞ Stambruges is het ideale vertrekpunt voor wandelingen. Middenin de bossen staat de kapel van Arconpuits. Hier gaan de Keltische en christelijke religie hand in hand. In de kapel vereert men Maria, ernaast staat een fetisjboom waarop voorbijgangers kledingstukken aanbrenge(n), in de hoop dat de boom hun kwalen op zich zou nemen.

☞ Ten zuiden van Stambruges, in Grandglise, kunt u wandelen in de 'Mer du Sable' (zandzee).

☞ Tongre-Notre-Dame is sinds 1081 een belangrijke bedevaartplaats naar Maria.